

Bohoslužba 18. 4. 2021

(2. neděle po Velikonocích, Misericordias Domini)

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost Ježíše Krista, našeho Pána pro nás vzkříšeného, ať je s vámi se všemi.

Introit: Hospodinova milosrdenství je plná země. (Žalm 33,5b)

Pozdrav

Píseň: 215

Modlitba: Věčný Bože, ve svém Synu jsi přemohl smrt a otevřel nám bránu věčného života. Obnovil jsi všechno dobré, co jsme ztratili hříchem. Dej, ať skrze obnovující moc tvého Ducha povstaneme také my ze smrti hříchu k životu ve spravedlnosti. Daruj nám statečnou a radostnou mysl. Pomoz nám žít tak, abychom se pouze nenazývali křesťany, ale skutečně jimi byli. Prosíme o to skrze Tvého Syna, našeho Pána a bratra Ježíše Krista, jenž s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: Skutky 3,12–19

Píseň: Svítá 176 (EZ D 627)

2. čtení: Lukáš 24,36–48

Kázání

Jak si představujete lidskou existenci po vzkříšení z mrtvých? Jako duši lebedící si na obláčku? Nebo je vám bližší a sympatičtější představa něčeho hmotnějšího a podobnějšího současnému stavu? Přemýšleli jste už někdy nad touto záležitostí? Je to možná obtížně představitelná věc. A zřejmě pro nás není ani plně pochopitelná. A proto nemusíme mít konkrétní představu, jak to bude vypadat. Spíše smíme důvěřovat, že to bude mnohem lepší, než si vůbec dovedeme představit.

Víra ve vzkříšení z mrtvých je jedním ze zásadních prvků křesťanství. Je obsažena ve dvou významných souhrnech víry, tedy jak v Apoštolském vyznání, kde je řeč o „těla z mrtvých vzkříšení“, tak i ve vyznání Nicejsko-cařihradském, kde se vyjadřuje očekávání „vzkříšení mrtvých“.

Je neděle, den, kdy si církev připomíná a oslavuje vzkříšení Ježíše Krista. A to zvláště nyní, ve velikonočním období. Ježíšův příběh, jeho úděl prorážející hranici smrti se stává klíčem otevírajícím budoucnost lidského pokolení. V Kristu jakožto novém Adamovi, pravém

člověku se otevírá možnost věčného života pro ty, kdo s ním sdílejí lidskou přirozenost. Dnešní evangelijní příběh nám chce zdůraznit, že Ježíš byl opravdu vzkříšen. Lze se s ním setkat. Je to tentýž Ježíš, který hlásal Boží království, uzdravoval a byl v Jeruzalémě ukřižován. Lukáš ho vykresluje jako bytost tělesnou, která má maso a kosti, mluví a jí. Identita Ježíšovy osoby je zachována. Ani smrt ji nezničila. Avšak to, že ve velikonočních příbězích nemohou ti, kdo Ježíše dobře znali, hned poznat, s kým se setkávají, o něčem svědčí. Ježíš je navzdory totožnosti zřejmě přece jen nějak jiný. Dokonce to může působit tak, že prochází zavřenými dveřmi.

Výpověď o vzkříšení těla se vzpírala tehdejšímu rozšířenému názoru, že podstatná je především duše. Hmota je naproti tomu něčím podřadným. Tělo bylo dokonce považováno za vězení duše. Zastávání se tělesnosti tedy mohlo působit jako nesmyslný a hloupý názor. Nesmrtelná duše to ano, to je jisté, ale tělo? Dokonce i do prostředí staré církve pronikly názory, které tělesnost a hmotu podceňovaly. Ježíš tak údajně neměl skutečné, nýbrž pouze zdánlivé tělo. Nedocenění tělesnosti však v církvi přetrvávalo i v dalších obdobích. Ani v evangelickém prostředí se tělesnost netěšila vždy zrovna adekvátní pozornosti. Bohoslužby byly často zaměřeny na poslouchání, na slovo. Kazatel dělal vše a ostatní byli v podstatě jen pasivními posluchači.

Přiznání náležitého významu tělesnosti, hmotě má své důsledky. Protože když tělem nepohrdáme, pak můžeme pečovat o tělesné zdraví druhých. Pak můžeme pečovat o hmotné zabezpečení lidí. A ani příroda a stvoření by neměly přijít zkrátka. Vzpomeňme jen na charitativní a zdravotnickou stránku života církve. V dávných dobách a také dnes v některých kulturách to byla a je věc neobvyklá.

Víra ve vzkříšení znamená také vysoké hodnocení jednotlivé lidské bytosti. Nejsme jen jakási neurčitá masa, ale jsme jednotlivci. Můžeme tak doufat ve význam své identity, jedinečnosti, která se neztratí ani za hranicí pozemského bytí. To ale neznamená přitakání sobectví a popírání společenské dimenze lidské bytosti. Vždyť člověk je bytost společenská, vztahová. Je třeba brát obě roviny vážně. Dostát vztahovému rozměru lidství dnes, v době omezených možností být spolu, scházet se, není úplně jednoduché. Zvykáme si na „setkávání“ na dálku, pomocí techniky. Jenže to není úplně ono. Snad si tedy tak úplně nezvykneme a nestaneme se pouze virtuální církví, virtuální společností, která se spokojí pouze s virtuálními vztahy.

Víra ve vzkříšení mrtvých je také argumentem k boji proti smrti, proti jejím silám a kultuře, která ji podporuje. Argumentem pro život a jeho podporu. Pro život, který má a hledá smysl, o něco usiluje. Víra založená na vzkříšení se tedy neštítí světa a neizoluje se od něho.

Oproti době na přelomu letopočtů se v současnosti situace změnila. Dnes jako by vládl spíše kult těla. V naší společnosti se klade důraz především na řešení fyzických potíží. Zdravotnictví zajímá snad každého a tečou do něj obrovské peníze. Když se řekne lékař či nemocnice, představíme si zřejmě většinou, ne-li vždy, léčení těla. Duševní či duchovní, spirituální, dimenze je v pozadí. I když se situace zlepšuje. Dobře je to vidět na současném dění okolo pandemie. Pozornost se upírá především k tomu, abychom se nenakazili, máme pokyny, co je třeba dělat, když už se nakazíme. Zkrátka – opatření jsou upnuta k zamezení šíření viru.

Dozvídáme se, kolik pozitivních lidí odhalily testy a kolik pacientů s koronavirem je v nemocnicích, ale obvykle se již nedozvíme, kolik lidí má kvůli omezením psychické problémy. Skutečnost, že celá situace dopadá na lidi také psychicky, se už tak moc neřeší.

Zdravé křesťanské učení nepodceňuje tělo. Vždyť je to Boží dar, s nímž máme moudře a svědomitě zacházet a pečovat o něj. Stejně tak je tomu ovšem i v případě ducha a duše, dalších složek naší bytosti. Všechny tři rozměry osobnosti jsou důležité. Nejde o to, abychom jednu dimenzi zbožštili. Pro naše blaho je důležité, aby tělo, duch i duše žily v harmonii a byly v pořádku. Když nás trápí tělesné obtíže, není to příjemné a dobré, stejně jako když nás trápí psychické či duchovní problémy. Navíc je celý organismus provázán a jedna složka ovlivňuje ostatní.

Tak tedy berme vážně celou svoji bytost. Nesyt'me pouze tělo, když duch a duše hladoví. Nebo naopak. A berme vážně i druhé lidi a svět kolem sebe, jejich potřeby a nouze. Ať můžeme vidět Boží stvoření v jeho rozmanitosti a mnohovrstevnatosti a dát každé jeho části to, co jí právem náleží.

Píseň: Svítá 324

Přímlyvy: Prosme Boha slovy „Pane, smiluj se“.

Milující Bože, Ty jsi nás stvořil jako své protějšky. Dej nám pochopit, co to znamená a uč nás brát vážně sebe i druhé se všemi tělesnými, duchovními i duševními potřebami, které jako lidé máme. Pane, smiluj se.

Prosíme za ty, jejichž těla jsou zneužívána i za lidi vystavené psychickému nátlaku. Pane, smiluj se.

Prosíme, aby bohaté země byly solidární s chudými státy při rozdělování vakcíny proti covidu i v dalších záležitostech. Pane, smiluj se.

Prosíme o schopnost dialogu a snahu nalézt porozumění mezi různými znesvářenými stranami. Pane, smiluj se.

Prosíme za církev žijící v blahobytu, lhostejnosti a pocitu, že si vystačí sama i za církev trpící a pronásledovanou. Pane, smiluj se.

Prosíme za naši církev, uděl své požehnání blížícímu se synodu; daruj dostatek věrných a radostných duchovních i laiků v ČCE i v ekumeně. Pane, smiluj se.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: Svítá 387 (EZ D 621)

Ohlášky

Na konci roku bude vydán nový zpěvník. Zatím si jej ještě můžete objednat za zvýhodněnou cenu.

Synod naší církve bude v květnu volit novou synodní radu na další šestileté období. Na této volbě se můžeme nepřímo podílet skrze volené synodály. V pondělí 19. 4 od 19:00 hod. proběhne on-line panelová diskuse s kandidáty do synodní rady (odkaz: <https://cesnet.zoom.us/j/96727381601>). Na synodu bude také sestra Hana Pojezdná, které můžeme po shlednutí diskuze sdělit názory na kandidáty, kteří v panelové diskuzi vystoupí.

V následujícím týdnu plánujeme v rámci sboru následující setkání:

středa – od 17:30 hod. střední generace on-line

čtvrtek – od 18:00 hod. mládež on-line

neděle – od 9:00 bohoslužby

Od příští soboty vás zveme k večerní modlitbě nešpor, na začátku a konci neděle, tohoto pro křesťany tak významného dne. Vždy v sobotu a neděli v 19:30 hod.

Narozeniny v následujícím týdnu bude Antonín Mostecký. Přejeme mu vše dobré a boží požehnání do dalších dnů.

Poslání: Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtvýchvstání: jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. (1. Korintským 15,20–22)

Požehnání: Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi. (2. Tesalonickým 3,16)

Píseň: 660